

MIJN OORLOGSHERINNERINGEN 1940-1945

Hierbij mijn oorlogsverhaal, met enkele feiten die ik tijdens de Tweede Wereldoorlog heb meegemaakt. Ik was toen nog een jonge gast van ongeveer zes jaar (in 1944) en woonde in de wijk Lazernij in Rumst, niet ver van de Nete en de Walebrug. Eerst een woordje over de Zwarte Brigade: dat waren Belgen, landverraders genoemd, die samenwerkten met de Duitse bezetter. Hun doel was om ondergedoken Engelse en Amerikaanse militairen, werkweigeraars (mensen die niet voor de oorlogsindustrie in Duitsland wilden werken) en ook de verzetsstrijders die aanslagen pleegden om de Duitse bezetter zoveel mogelijk tegen te werken, aan te houden om ze dan aan de Duitsers over te leveren.

Tijdens de Duitse bezetting in de oorlog 40-45 had de Zwarte Brigade ook een wachtpost op de Netebrug tussen Rumst en Walem. Dit verklaart waarom de Amerikaanse militairen die daar terechtkwamen na hun sprong uit een getroffen vliegtuig, bijna onmiddellijk werden aangehouden.

Tegenover de Zwarte Brigade stond de Witte Brigade: dit waren Belgen die alles wat Duits of Duitsgezind was opspoorden en er alles aan deden om ze aan te houden en over te dragen aan het Belgisch gerecht.

In het jaar 1944 waren er heel veel geallieerde vliegtuigen (bommenwerpers), ook vliegende forten genaamd, die overvlogen richting Duitsland om er de oorlogsindustrie te vernietigen. Op een van die dagen in dat jaar werd er één van die bommenwerpers bij zijn terugkeer uit Duitsland aangevallen en beschoten door Duitse jagers, waarbij het is neergestort te Duffel. Maar gelukkig konden de meeste bemanningsleden er uitspringen, vooral door het moedig optreden van de piloot.

Hierbij zijn er twee van deze militairen neergekomen aan de Netedijk tegenover de huidige Netestraat in Rumst. Deze waren zwaar gewond omdat ze ook nog werden beschoten door dezelfde Duitse jagers. Eén van beide militairen was vooraan in de huidige Netestraat terechtgekomen.

Deze mensen werden vrij snel opgepakt door de leden van de Zwarte Brigade, die zeer brutaal te werk gingen, tot zeer grote woede van de omstaanders. Vooral de vrouwen scholden de zwartebrigadeleden de huid vol. De gewonde militairen mochten toch nog verzorgd worden door dokter Frans De Backer, de eerste in het huis van Petrus De Ryck, de tweede kreeg verzorging vooraan in de huidige Netestraat, waar hij was geland.

Enige tijd later zijn de Duitse soldaten aangekomen met een militair voertuig waarin een derde gevangengenomen bemanningslid zat. Deze was neergekomen in Battenbroek (Walem). Volgens latere berichten zou de zwaargewonde het overleefd hebben.

P.S. Veel jaren later is er meer nieuws verschenen over het neergestorte vliegtuig in Duffel. Er is een boek over geschreven door Frans Jacobs uit Sint-Katelijne-Waver. In dit boek is er geen melding gemaakt over de gesprongen bemanning, niet over die in Rumst terechtkwamen en evenmin over deze in Walem. Voor meer nieuws, zie het boek "Missie 111, B-17 Pluto's Avenger".

Tijdens de oorlogsjaren was er ook een geallieerde luchtaanval op de Netebrug tussen Rumst en Walem. Er zijn toen twee bommen gelost richting brug, één hiervan is naast de brug in de Netedijk terechtgekomen, nabij het huis van de familie Van Moer. Dit huis stond aan de

rechterzijde te Walem, komende van Lazernij. Deze bom is ontploft. De tweede bom is in de Nete gevallen en niet ontploft.

Ooggetuige Ward Van der Donck heeft deze bommen zien vliegen en ook zien vallen. Gelukkig werd de brug niet vernield.

Trouwens de brug werd ondermijnd door de Duitsers om ze in geval van nood te laten ontploffen. Dit laatste werd verhinderd door de heer Emiel Engels, die via een bootje op de Nete de springlading onschadelijk heeft gemaakt.

Volgens latere berichten werd de heer Engels door een Duitse soldaat neergeschoten tijdens het vervoer met krijgsgevangenen van Walem naar Mechelen.

Tijdens de oorlog werden ook brandbommen gedropt waardoor er op Lazernij huizen werden getroffen met soms zware en soms minder zware schade. Eén van die brandbommen is ook op ons huis gevallen, gelukkig op het dak van de hooizolder, en er is ook geen brand ontstaan.

Dan was er ook nog de periode van de vliegende bommen V1 en V2 die richting haven werden afgevuurd, en waarvan er ook enkele neergekomen zijn bij ons in de buurt en waarbij ook doden zijn gevallen.

De V1 was in feite een raket met aan de staart een klein vuurvlammetje die de raket vooruit stuwde maar vanaf het moment dat de vuurvlam en ook het geluid stopte was er gevaar, want op dat moment viel de raket naar beneden.

Ziedaar een klein verslag van mijn belevenis als jonge gast tijdens de oorlog.

Frans De Keyser